

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 205.

Anden Samling.

70de Møde.

Fredagen den 31te Januar.

(Fortsat).

S. P. Hansen (fortsat): Det kunde let lede til megen Collision, og i mange Tilfælde medføre Indskrænkninger i den borgerlige Frihed, og jeg troer, at fordi man paalægger Borgerne den Pligt at tjene i Borgervæbningen, derfor bør de ikke underkastes at komme i saadanne Forhold, hvorved de kunne komme til at maatte give Slip paa Udvælsen af flere af deres vigtigste og værdifuldeste borgerlige Rettigheder. Det er, for at nævne et Exempel, et af vore opnaaede store Goder og Fordele, naar det benyttes paa en god, lovlig og sømmelig Maaede, at Borgerne kunne petitionere om offentlige Anliggender, hvor Saadent maatte findes ønskelig; det er en borgerlig Frihed at kunne træde sammen i Foreninger, for at opnaae gavnlige og nyttige Formaal; men det er klart, at, naar man tænker sig Kjøbenhavns Borgere stillede under den militære Overbefaling, da vilde, saavidt mig bekjendt, de militære Love forbyde og maage rettelig kunne forbyde al saadan Petitionering og Associering, og derved, forekommer det mig, vilde der sees et væsentligt Brud paa de borgerlige Friheder og Rettigheder, som jeg troer, at man bør lade de kjøbenhavnske Borgere blive i Besiddelse af, og saa naar de skulle opfylde den borgerlige Pligt at træde ind i Kjøbenhavns Borgervæbning. Jeg kan derfor ikke Andet end særdeles anbefale det ærede Thing at lægge vel Mærke til, hvorledes dette Forhold stiller sig. For mig idetmindste er det aldeles klart, at naar Kjøbenhavns Borgere, ved at træde ind under Borgervæbningen, skulle opfylde de Pligter, som paahvile dem efter denne Lovs Forrifter, maa det eneste Tilfælde, i hvilket de skulle

kunne komme til at stilles under Krigsministerens Overbefaling, være det, at de opbydes til Stadens Forsvar. Jeg troer saaledes virkeligt, at der maa være overveienende Grunde for, at denne Bestemmelse, som Regjeringen selv i sit oprindelige Udkast var gaaet ud fra, maa tages tilfølge. Jeg behøver ikke at bemærke, at jeg ikke har nogen Frygt for, at den Bestemmelse, at Regjeringen, efter Justitsministerens Indstilling, skulde kunne henlægge Borgervæbningen under Krigsministeriets Overbefaling, skulde have skadelige Følger i det Hele taget. Det er ganske vist, at Kjøbenhavns Borgere altid have sluttet sig med Tillid til deres Konge, som Kongen har sluttet sig til dem, og jeg frygter slet ikke for, at dette gode Forhold i nogen Henseende skal forstyrres. Men jeg troer, at vi bør være varsomme med at vedtage en Lov, der, som sagt, efter mit Skjønnende kunde berøve Kjøbenhavns Borgere en væsentlig Deel af deres borgerlige Friheder og Rettigheder. Det er derfor, jeg tør tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, jeg har filltet til denne Paragraph.

Formanden: Jeg maatte maaffee forinden Discussionen gaar videre, da ikkun den ærede Ordfører og den høitærede Minister har havt Ordet foruden den ærede Forslagsstiller, rette det Spørgsmaal til den ærede Vicesformand, om det dog ikke er Meningen med det af ham stillede Ændringsforslag, at det ogsaa skulde være knyttet til Udvalgets Forslag. Saaledes som Ændringsforslaget er mig meddeelt, er det nemlig alene stillet til Udkastet, men ikke til det af Udvalget stillede Ændringsforslag. Deraf kunde nu let følge, at, naar Udvalgets Forslag gik igjennem, saa var dermed det andet Afsnit af Paragraphen bortfaldet, og der var altsaa Intet, hvortil dette Ændringsforslag kunde knytte sig. Er det derimod den ærede